

1895-08-04

SENDER

Elisabeth Wahl

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Aalborg

Mentioned people:

H.C. Aggersborg

Wilhelmine Skovgaard

Archive:

Mappe 21 nr. 24 og 24a

TRANSCRIPTION

Aalborg den 4. Aug. 1895

Kjære Frøken Skovgaard

Det gjør mig ondt, at jeg ikke mere skal gjensee min mangeaarige elskede Ven og at hans smukke Hjem, hvor han saa mange Gange saa elskværdigt har modtaget mig og mine, nu skal opløses, men man maa jo ikke klage; det var jo en let og smertefri Slutning paa et langt og lige til det sidste lykkeligt Liv. Desværre kan jeg ikke følge

-2-

min gamle Ven til Jorden, men min ældste Søn vil træde i mit Sted ved Begravelsen.

Venligste Hilsen

Deres hengivne

[?Wahl]

Aalborg torsdag

Mappe 21

Brev nr. 24

Aalborg – Torsdag – uden dato 1895

Kjære Vilhelmine Skovgaard!

Nu har Deres kjære gamle Onkel allerede ligget i Jorden i mange Dage og Sorgen over hans Bortgang har faaet Ro til at sætte sig, men Savnet, det møder vist hver Morgen og ender først om Aftenen med Tanken paa den sidste Aften, da han gik glad til sin sidste Hvile som kom saa fredelig til ham. Ogsaa for mig, hvem han saa ofte har modtaget med stor Venlighed og været saa Elskværdig i mit Hjem, naar jeg en sjælden Gang havde den Fornøjelse at se ham her, sammen med Dem – ogsaa for mig vil det blive at stort Savn at han nu ogsaa er borte. De kjære Mine

-2-

Skovgaard vil nok se til mig, jeg har ogsaa mistet kjære Venner i dette Aar og skjønner desmere paa Dem jeg har tilbage. I den første Uge af min Rejse var jeg i Borup Præstegaard ved Randers hos Provst Stockholm, hvor det var Aftalen at jeg skulde træffe sammen med hans Brødre og Kone og Søster – mine gamle Venner – derfor var det jeg ikke kunde blive til Begravelsen.

Uheldigvis regnede det hver Dag og stormede til en Afvexling, saa vi maatte sidde inden døre hele Dagen – men det var dog sjovt at tale om gamle Dage. [?] til Aalborg kom jeg [?] Mariager og traf Ida og Kristoffer

Stockholm, men igaar rejste de til Borup. Alle ere raske

-3-

her og Ungdommen [?]; der er et Par andre unge Piger her, foruden
Husets Døtre.

Haven er smuk, men det er noget for koldt til at sidde ude. Jeg har et stort
og hyggeligt Værelse ud imod den store gaard, hvor Storken staar paa
Reden, men vistnok snart færdig til at rejse bort. Gid det dog maatte blive
Tørvejr, at Sæden kan komme tørt i Hus, den staar i Traver og bliver saa
gjennemregnet – hvor det maa være svært at være Landmand.

Nu en venlig Hilsen fra alle her og fra Deres hengivne

Elisabeth Wahl

Stalburg - Fredag.

Kjære Vildhelmin Skovgaard!

Vi har deres Kjære gamle Onkel
allerede ligget i Jorden i mange
Dage og Sorgen over hans Bortgang
har faaet Os til at softe sig, men
Sagnet, det møder vist hver
Morgen og ender først om Aften
med Tanken paa sin sidste Aften.
Da han gik glad til sin sidste
Roile som Loven saa fredelig
til ham. Og saa for mig, hvem
han saa ofte har modtaget
med stor Venlighed og over
saa elskovrdig i mit Hjem
naar jeg an spildten Gang
brød den Fornøjelse at se
ham her, sammen med dem -
ogsaa for mig vil det blive et
stort Løse at han nu ogsaa er
borte. De Kjære Mine

Stroogeard vil end og til mig,
jeg har ogsaa mistet Lofte
Ommer i dette Sted og skiften
dermed paa den jeg har Lofte.
7 den første Dage af min Rejs
over jeg i Borings Tordstegeard
end Thomas her Tordst Stok,
derom, hvor det var sket at
jeg skulde troffe sammen
med hans Bort og Rone og
Lofte - min gamle Ommer -
derfor var det jeg ellers kunde
blive til Begraavelen.

Skuldigeis regnede det hvor
dage og stormede til en afslutning
som vi maatte sidde inden den
hale Dagen - men det var dog
Sjovt at tale om gamle Dage.

Der til Skibet Lene jeg i den
dage og Lofte 7 de og Christoffer
Hofsholm, men igeer rejste de
til Borings. Alle var rekte

her og Engstrømmen mistet; der var
et Par andre unge Piger her, fra
inden Elisabet datter.

Derom er omid, men det var
møget for Solen til et o. H. ind.
Jeg har et stort og hyggeligt Ophold
ind imod den store faar, hvor
Anders staa paa Thedens, men
vistnok snart forby til et andet
bort. Gid det dog maatte blive
Grove, et Lofte den samme
Tort i Lofte, den staa i Lofte
og bliver en gennemregnet
hvor det var om kort at
om Landmand.

Sten omid Lofte for alle her
og for den konge

Elisabeth Vold.

Eller ogsaa den unge Frøken
sommafs mig.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe *20* Nr. *24*

Hallborg den 4.te Aug. 1895

Kjære Frøken Skovgaard.

Det gjør mig ondt, at jeg ikke kunne få
gjæfne min mangfoldige slægt. Men og at
færst juleaften hjemme, hvor jeg på mange
Gange på udfordringstid har modtaget mig og
mine, i det øjeblik, man kan se i det
Øjeblik; Det var jo en del af juleaften. Men
mig var det svært og lige til det første lykke.
Lige Lige. Kommer den jeg ikke følger

viis gamle Maa til Jorden, men viis
olde Paa mit hede i mit Hede med L.
Grensen.

Maa til Paa.

Enn Jegeren

[Signature]

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 21 Nr. 24 A